

Myšlienky na december 2019

1. „Kristus je cesta a brána. Kristus je rebrík a povoz ako zľutovnica na Božej arche položená a tajomstvo skryté od vekov.“ (sv. Bonaventúra)
2. „Prv, ako by si Boha vrúcne prosil, hľadáš všelijaké iné útechy a potešuješ sa vonkajšími vecami.“ (Tomáš Kempenský)
3. „Sloboda je predpokladom pri krokoch k Láске.“ (sv. Edita Steinová)
4. „Modlitba je kľúčom do neba. K nebesiam vystupuje úprímná modlitba a na zem padá Božie milosrdenstvo.“ (sv. Augustín)
5. „Pros Boha, aby otvoril oči tvojej mysle, aby si pochopil z vlastnej skúsenosti úžitok modlitby a duchovného čítania.“ (sv. Marek Askéta)
6. „Duša, ktorej sa dotkol Boh, už nikdy nenájde pokoj v čomkoľvek, čo nie je on.“ (sv. Edita Steinová)
7. „Je správne chápať, že tento súčasný svet je krátky a pomimutelný; a že skutočný a duchovný život je blízko nás.“ (sv. Izák Sýrsky)
8. „Nedaj sa oklamať sebaistotou a učením tých, ktorí sú omámení vlastnou dôležitosťou.“ (sv. Ignác Brianchaninov)
9. „Keby ľudský rozum mohol ľahko pochopiť Božie diela, nemohli by sme ich nazývať ani zázračnými, ani nevýslovnými.“ (Tomáš Kempenský)
10. „A všetko nech sa deje na slávu Božiu.“ (sv. Ignác Antiochijský)
11. „Fakt, že pokánie prináša nádej, nemá byť použitý ako prostriedok, ktorý nás okradne o pocit bázne, a tak by človek viac slobodne a nebojácne páchal hriech.“ (sv. Izák Sýrsky)
12. „Tak ako je matka hrdá na svoje dieťa, tak my budeme v nebi hrdí jeden na druhého.“ (sv. Terézia z Lisieux)
13. „Človeku tvrdého srdca neosožia slová najrafinovanejších vedomostí, lebo bez bázne nepríjima sebazapierania v pokání.“ (sv. Marek Askéta)
14. „Človek vášni aj dobro obracia na zlé a ľahko verí zlému.“ (Tomáš Kempenský)
15. „Kto má Boha, tomu nič viac nechýba.“ (sv. Terézia Avilská)
16. „Sú tri stupne kresťanského života: začiatok je bázeň, nádej je pokračovaním a koncom je láska.“ (sv. Bernard z Clairvaux)
17. „Ak zistíš, že ťa niekto pokrytecky vychvaľuje, tak inokedy očakávajú od neho výčitky.“ (sv. Marek Askéta)

18. „Ľudské svedomie by vyčítalo tomu, kto by nevedel odplatiť lásku láskou. Odtiaľ pochádza žiaľ, keď niekto zomrie, bolesť zahalená tmou, odtiaľ je aj smrť živých.“ (sv. Augustín)

19. „Kto súdi iných, robí daromnú prácu, často sa mylí a ľahko sa prehrešuje.“ (Tomáš Kempenský)

20. „Prípisujem to Božej milosti a Božiemu milosrdenstvu, že sa moje hriechy roztopili ako ľad.“ (sv. Augustín)

21. „Moje srdce nech umiera smädcom po Bohu ako po studni života. Po ňom túžim, jeho hľadá a na jeho chválu nech konám.“ (sv. Bonaventúra)

22. „Keď sa človek rozhodne pre život ustavičnej modlitby, nech usporiada svoj život tak, aby prežil zvyšok svojich dní kultivovaním a pravidelným cvičením pokoja mysle a srdca.“ (sv. Izák Sýrsky)

23. „Chudoba ducha je prv z blahoslavenstiev, je to prvý duchovný stav, prvý krok na rebríku čnosti.“ (sv. Ignác Brianchaninov)

24. „Vo svojom srdci prebývaj s rozumom a nebudú ťa vyčerpávať pokušenia. Keď odtiaľ odídeš, vydrž, čo na teba príde.“ (sv. Marek Askéta)

25. „Zachovaj najprv pokoj vo svojom vnútri, potom budeš môcť aj iných privádzať k pokoji.“ (Tomáš Kempenský)

26. „Právo rozhodnúť o sebe prináleží duši. Skutočnosť, že toto právo rešpektuje i Boh, je veľkým tajomstvom osobnej slobody.“ (sv. Edita Steinová)

27. „Všetko, čo sa rodí, začína sa malým, ale vyživované rastie.“ (sv. Marek Askéta)

28. „Prečo je sloboda znamením Božej prítomnosti? Lebo iba Boží človek má v sebe toľko slobody, že ho nemožno donútiť k nijakému hriechu.“ (sv. Augustín)

29. „Svätí a priatelia Kristovi slúžili Pánovi o hladu a smäde, v zime a nate, prácou a únavou, bdením a pôstom, modlitbami a svätým rozjímaním, prenasledovaním a vysmievaním.“ (Tomáš Kempenský)

30. „Kto hľadá pochvalu, nachádza sa v zajatí vášne, kým bedákajúci v utpení, ktoré naň doláhalo, napokon v ňom nájde útechu.“ (sv. Marek Askéta)

31. „Bázeň Božia uchováva svedomie nepoškvrnené a v pokoji.“ (sv. Abba Izaiáš)

Akcia 365

č. 168

December 2019

Milí priatelia!

Čas pred narodením Ježiša Krista sa nazýva obdobím Starého zákona. Zahrňuje v sebe tisícročnú epochu, v ktorých ľudstvo i spoločnosť prechádzali svojím vývojom a stávali sa stále citlivejšími na Božie volanie. Popri tom ľudský hriech individuálne i spoločensky konal v civilizácii svoju zhubnú rolu. Božia pomoc však nebola ľudom upretá. Často to boli jednoduchí a obyčajní ľudia, ku ktorým sa bez povšimnutia ostatných prihovril Boh. Vďaka ich otvorenosti mohla Božia prozreteľnosť spoločensky pôsobiť aj cez ľudí rôznych pováh a kultúr. Biblickému Noemovi, aj keď bol spravodlivý, nik z ľudí nepreukazoval vážnosť. Keď staval archu a vystríhal ostatných pred následkami, ktoré hrozia ľudom pre hriechy, nevšímali si ho. Najskôr ho mali za čudáka, ktorý konštruuje loď ďaleko od mora na pevnine. Radšej jedli, pili, až kým Noe nevošiel do korába a záplavy z neba zničili zem.